

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 87.876 van 7 juni 2000
in de zaak A. 39.749/X-7382.**

In zake : de v.z.w. Aktiegroep Leefmilieu KEMPEN
(V.A.L.K.),
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. VERMEIRE,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Voskenslaan 301

tegen :

1. de gemeente MOL,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse Executieve, thans de Vlaamse
regering.

tussenkomen de partij :

de n.v. Sun Parks International,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. VAN de GEHUCHTE,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Apolstelhuizen 26R, bus 10.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
v.z.w. Aktiegroep Leefmilieu KEMPEN (V.A.L.K.) op
17 november 1988 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het bijzonder plan van aanleg "recreatie-
park Rauw 1 - Sun Park" genaamd van de gemeente Mol,
goedgekeurd bij besluit van 13 september 1988 van de
Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden,
bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van
20 september 1988 en van "de daarmee eventueel verband
houdende bouwvergunning verleend of te verlenen door het
schepencollege van de gemeente Mol aan Sun Parks Inter-
national";

Gelet op het arrest nr. 73.185 van 22 april 1998 waarbij de debatten worden heropend, het door de Auditeur-generaal aangewezen lid van het Auditoraat wordt gelast met het onderzoek van de zaak, en de kosten worden voorbehouden;

Gezien het aanvullend verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de beschikking van 10 november 1998 die de neerlegging ter griffie van het aanvullend verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het aanvullend verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij en van de eerste verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 30 maart 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 mei 2000, datum waarop de zaak wordt uitgesteld tot de terechtzitting van 31 mei 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. VERMEIRE, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat I. HERMANS die, loco Advocaat L. HERMANS verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat A. THIENPONT die, loco Advocaat J. CLAES verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat R. DE CROMBRUGGE die, loco Advocaat R. VAN de GEHUCHTE verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende, aangenomen dat het tweede voorwerp van het annulatieberoep op voldoende duidelijke wijze is omschreven met de in het verzoekschrift gebezigde uitdrukking, namelijk "de daarmee eventueel verband houdende bouwvergunning verleend of te verlenen", dat verzoekster het ermee eens is dat de bouwvergunning die op 17 oktober 1988 blijkt te zijn verleend door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Mol voor het bouwen van 430 vakantieverblijven, vervallen is; dat het beroep in zoverre niet ontvankelijk is;

Overwegende, met betrekking tot het eerste onderdeel van het beroep, dat de verzoekende partij stelt dat zij blijk geeft van de vereiste hoedanigheid en het vereiste belang; dat zij aangaande de vereiste hoedanigheid verwijst naar artikel 4 van haar statuten;

Overwegende dat in de laatste memorie de tussenkomende partij opwerpt dat de verzoekende partij een actio popularis heeft ingesteld;

Overwegende dat verenigingen zonder winstgevend doel krachtens de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend, in rechte mogen optreden ter verdediging van het doel of de doeleinden waarvoor zij zijn opgericht; dat inzonderheid de milieuverenigingen, krachtens de wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu, over een persoonlijk vorderingsrecht beschikken bij de gewone rechtbanken; dat voor de Raad van State diezelfde milieuverenigingen in rechte kunnen optreden op

voorwaarde dat zij de rechtspersoonlijkheid bezitten en mits te voldoen aan de voorwaarden die gelden voor alle andere fysieke en rechtspersonen, te weten doen blijken van een persoonlijk, rechtstreeks en geoorloofd belang alsmede van de vereiste hoedanigheid; dat een milieuvereniging van de vereiste hoedanigheid getuigt wanneer de ingestelde vordering kan worden ingepast in het doel dat zij zich heeft gesteld, dit doel niet samenvalt met de behartiging van het algemeen belang zelf en evenmin samenvalt met het persoonlijk belang van de leden van de vereniging;

Overwegende dat artikel 4 van de statuten van de verzoekende partij luidt als volgt :

"De vereniging stelt zich tot doel :

Te waken over een optimaal menselijk en natuurlijk leefmilieu in de Kempen;

Het Kempische landschap te vrijwaren, te behouden of te herstellen in al zijn vormen en geledingen : landschap, monumenten, dieren, planten;

Het wetenschappelijk onderzoek en de begeleiding, die hiertoe kunnen bijdragen, te steunen en te stimuleren;

De vooropgestelde ideeën te propageren naar de brede massa toe.

(...)"

Overwegende dat terzake uit de statuten van de verzoekende vereniging blijkt dat haar maatschappelijk doel in de eerste plaats erin bestaat te waken over een optimaal menselijk en natuurlijk leefmilieu in de Kempen;

Overwegende dat de zorg voor een optimaal menselijk en natuurlijk leefmilieu in de Kempen samenvalt met de zorg voor het algemeen belang in de Kempen; dat de verzoekende partij de vereiste kwaliteit mist om voor de Raad van State op te komen voor het algemeen belang;

Overwegende dat de verzoekende partij zich door dergelijke vaststelling gediscrimineerd acht; dat zij stelt dat "het territoriaal werkingsgebied van een vereniging geen criterium (kan) zijn om een vordering wel dan niet ontvankelijk of toelaatbaar te verklaren"; dat zij vraagt de volgende prejudiciële vraag aan het Arbitragehof te stellen :

"Is art. 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State in strijd met het gelijkheidsbeginsel omschreven in art. 10 en 11 van de Grondwet, indien het zo moet worden uitgelegd dat duurzame milieuverenigingen die een plaatselijk gemeentelijk werkingsgebied hebben, wel van een belang of benadeling kunnen doen blijken om een vordering tot vernietiging in te stellen, terwijl milieuverenigingen die een regionaal of nationaal werkingsgebied hebben, niet van een dergelijk belang of benadeling kunnen doen blijken ?";

Overwegende dat blijkens de gecoördineerde wetten op de Raad van State, inzonderheid artikel 19, en zijn uitvoeringsbesluiten, het annulatieberoep slechts ontvankelijk is indien de verzoekende partij doet blijken van een belang, de vordering tijdig is ingesteld, de rechtshandeling uitvoerbaar is en uitgaat van een Belgische administratieve overheid; dat het een algemene vereiste is eigen aan elke jurisdictionele procedure dat de verzoekende partij de hoedanigheid of kwaliteit heeft, met andere woorden in de toestand verkeert of de eigenschap bezit om de vordering in te stellen; dat die vereiste geldt buiten elke wettekst om; dat de Raad van State derhalve bevoegd is om van de exceptie van discriminatie kennis te nemen; dat het Arbitragehof terzake niet dient te worden geadieerd;

Overwegende dat de bedoelde opwerping van de verzoekende partij uitgaat van een verkeerd begrepen gegeven; dat niet de territoriale werkingssfeer van de vereniging bepalend is bij de beoordeling van de vereiste kwaliteit, maar de algemeenheid der doelstelling; dat

deze terzake zo algemeen is dat zij samenvalt met het algemeen belang; dat de exceptie van de tussenkommende partij in zoverre gegrond is;

Overwegende dat in de tweede plaats de verzoekende partij beoogt het Kempisch landschap in al zijn vormen en geledingen namelijk landschap, monumenten, dieren en planten te vrijwaren, te behouden en te herstellen;

Overwegende dat in haar verzoekschrift de verzoekende partij niet uitlegt of, en zo ja waarom, de bestreden vergunningen het "Kempisch landschap" aantasten; dat zij de Raad van State en de andere partijen in het ongewisse laat over de geledingen van het Kempisch landschap die betrokken zijn, hetzij het landschap, hetzij een monument, hetzij dieren of planten; dat de verzoekende partij niet rept over de bestreden beslissing en de weerslag die zij zou hebben op de waarden waarvoor zij opkomt, ook niet in de laatste memorie na het eerste auditoraatsverslag; dat na het aanvullend auditoraatsverslag waarin erop wordt gewezen dat de statutaire doelstelling van de verzoekende partij zo algemeen geformuleerd is, dat het haar zou toelaten over gans de Kempen gerechtelijke procedures in te stellen van zodra de natuur ter plaatse zou worden beïnvloed, de verzoekende partij haar verzoekschrift voor het eerst toelicht en stelt :

"(...)

I.c. betreft het een BPA dat een belangrijke ingreep inhield op een landschap in de eigenlijke zin : waterpartijen afgewisseld met oevers, open stukken tussen het Verkallenbos en de Rauwse Meren, weinig of geen bebouwing, dennebossen van tientallen ha, een typische fauna met o.a. reeën, havik, en andere typische bewoners van dennebossen, een waterpartij attractief voor veel vogelsoorten, enkel wat passieve recreatie (wandelaars, ...).

Het hier bestreden BPA heeft dit specifieke Kempische landschap drastisch gewijzigd door bv. in een artikel 2 een 'zone voor vakantieverblijven' te

voorzien, voor 20 woningen per ha, in witte steen ... met centrale voorzieningen zoals brandweerposten, administratieve diensten enz.

Art. 3 'strand' voorziet o.a. voorzieningen voor waterrecreatie, ...

Kortom : op grotere visuele en bouwkundige schaal ingrijpende toestanden, duidelijk in strijd met de bestemming natuurgebied zowel in feite als volgens het toen nog vigerend gewestplan.

5. Dus past deze vordering volledig in het statutair doel van de vereniging om echte landschappelijke aspecten in het Kempisch land te vrijwaren";

Overwegende dat deze toelichting te laat komt in het debat en het behoorlijk verloop van de procedure verstoort; dat zij bovendien niet kon worden onderzocht in de auditoraatsverslagen; dat precies omdat de verzoekende partij heeft nagelaten haar belang toe te lichten, het aanvullend auditoraatsverslag beperkt is tot de ontvankelijkheid; dat niet alleen de verzoekende partij de procedure niet heeft gevolgd maar dat zij ook tekortschiet in de bewijslast; dat terzake niet kan worden aangenomen dat de verzoekende partij beslissingen aanvecht die haar statutaire doelstellingen treffen; dat de exceptie in zoverre ambtshalve moet worden opgeworpen; dat ook in zijn eerste voorwerp het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot nietigverklaring, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven juni tweeduizend, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.